

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل نگرش های آواشناختی و واجشناختی ابن جنی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسنده:

مهین حاجی زاده - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

خلاصه مقاله:

آواشناسی در ابتدا در حیطه علوم متنوعی قرار گرفت و بسیاری از محققانی را که متأثر از نظام فرهنگی عربی - اسلامی بودند، متوجه خود ساخت. در این میان، نحویان و دستور نویسان آن گاه که به مطالعه مسایل صرفی و نحوی می پرداختند، ناگزیر با مسایل آوایی مواجه می شدند؛ چراکه خود این علوم و به ویژه علم صرف در بسیاری از موضوعات و مباحث به گونه ای با آواشناسی تداخل داشتند. ابن جنی نخستین دستور نویسی بود که تالیف مستقلی را به مباحث آواشناسی اختصاص داد و آن را به عنوان علمی مستقل بررسی کرد و اصطلاح زبانی (علم الاصوات) را برای دلالت بر این علم به کار برد. مقاله حاضر درصدد است نگرش ها و دیدگاه های ابن جنی را در خصوص آواهای زبان عربی از خلال بررسی متون و آثار موجود او استخراج و آنها را از منظر پژوهش های آواشناسی معاصر بررسی نماید. روشی که ابن جنیدر بررسی های آوایی خود به کار برده روشی توصیفی بوده و نتایجی که در زمینه توصیف آواها به آنها دست یافته، با توجه به عدم وجود امکانات و ابزارهای تحلیل آواها بسیار پیشرفته بوده است تا جایی که با توصیف آواشناسان معاصر که مجهز به آزمایشگاه ها و وسایل پیشرفته هستند، تا حد زیادی مطابقت می کند.

کلمات کلیدی:

بن جنی، آواشناسی، واج شناسی، زبانشناسی نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602657>

